

פקודת התעבורה *

פרק ראשון : מבוא

הגדות

1. בפקודה זו –

"בעל", לעניין רכב שיש עליו הסכם שכירות או הסכם של מקה"א-אגב"שכירות – האדם המוחזק בידי מכוח והסכם;

"דרכך" – לרבות כל מסילה, דרך, רחוב, סמטה, ככר, מעבר, גשר או מקום פתחה שיש לציבור זכות לעبور בהם;

"רכב" – רכב הנע בכמה מכוני או הנגרר על ידי רכב כזה או על ידי בהמה, וכן מכונה או מתקן הנעים או הנגרלים כאמור, לרבות אופניים ותלת-אופן, ולמעט רכב שדר התחרורה פטר אותו בצו מתקנות פקודה זו כוון או מקצתן;

"רכב מנועי" – רכב המונע בכוח מכוני מכל צורה שהיא, לרבות אופנו עטם רכב צדי או עם גורר או בלעדיהם, תלת-אופן או אופניים או תלת-אופן עם מנוע-עור,

אך לפחות רכב הנגרר על ידי רכב מנועי;

"רכב מסחרי" – רכב המשמש, או המיועד לשימוש, להובלת משא, בין בשכר ובין בקשר לעסק או למסחרו של בעל הרכב;

"רכב עבودה" – רכב שצמוד עבודה מרכיב עלייו באופן קבוע, או שמנוחו עשוי לביצוע עבודות, ואינו מיועד להובלת משא או להסעת נוסעים;

"רכב ציבורי" – רכב המשמש, או המיועד לשימוש, להסעת נוסעים בשכר;

"רכב פרטני" – רכב שאיננו רכב ציבורי ולא רכב מסחרי;

"עירית קנס" – עבירה על פקודה זו או על תקנה; לרבות חוק-עור, שהותקנה לפיה ואשר שר התחרורה, בהסכמה שר המשפטים, הכריז עליה בצו שפורסם ברשומות, שהיא עירית קנס;

"עירית תעבורה" – עבירה על פקודה זו ועל התקנות, לרבות חוקי העזר שהותקנו לפיה;

"עגללה" – רכב הנגרר על ידי בהמה;

"ערובה" – ערובה לביטוח סיכון צד שלישי הנובעים מן השימוש ברכב מנועי כשהיא עשויה לפני כל הדרישות של פקודה ביטוח כל רכב מנועיים (סיכון צד שלישי), 1947;

"פוליטה" – פוליטה לביטוח סיכון צד שלישי הנובעים מן השימוש ברכב מנועי כשהיא עשויה לפני כל הדרישות של פקודות ביטוח כל רכב מנועיים (סיכון צד שלישי), 1947, ולרכבות הדעת כייסוי;

"רשות הרישוי" – המפקח על התעבורה או אדם שהמפקח אצל לו, בהתאם ברשומות, מסמכיוותו כראשות הרישוי. לכל שטח המדינה או חלקל' מננו;

"תעודת ביטוח" ו"תעודת ערובה" – כמשמעותם בפקודת ביטוח כל רכב מנועיים (סיכון צד שלישי), 1947.

פרק שני : רישוי ורישיום

סימן א' : רישון רכב ורישום רכב

2. לא ינוגד אדם רכב ולא ירצה לאחר לנוגד רכב שברשותו, אלא אם נרשם הרכב בהתאם להוראות פקודה זו ויש עליו רישון רכב פקחי שנייתן לפני הפקודה; וב└בד שלא יהיה בעל רכב אחראי לפני סעיף זה על נהיגת רכבו על ידי אדם אחר, אם הויכח שנתקל כל האמצעיים הסבירים כדי שאתו אדם לא יוכל לנוגד ברכב.

* חוקי א'י, ב'ך ב', פיק' קכ"ה, עמ' 1271; ע"ר 1937, חוט' 1 מס' 660, עמ' 1; ע"ר 1941, חוט' 1 מס' 1097, עמ' 32; ע"ר 1944, חוט' 1 מס' 1324, עמ' 27; ע"ר 1945, חוט' 1 מס' 1116, עמ' 1436; ע"ר 1947, חוט' 1 מס' 1568, עמ' 60; ע"ר תש"ט, חוט' א' מס' 51, עמ' 33; ע"ר תש"ט, חוט' א' מס' 42, עמ' 109; ס"ח 119, תש"ג, מס' 42; ס"ח 252, תש"ח, מס' 123; ס"ח 337, תש"א, עמ' 94.

1 ע"ר 1947, חוט' 1 מס' 1568, עמ' 41.

3. (א) רשותן רכב או חידשו יהיה לתקופה שנקבעה בתיקנות ובכללן שלא תעללה על שנה אחת; לרכב עכודה, לטרקטור, לאופניים עם מנוע־עזר או לרכב שלפי מבנהו אין מהירותו עולה על ארבעים וחמשה קילומטר לשעה, מותר ליתן או לחדש את הרשיון לתקופה שנקבעה בתיקנות ושלא תעללה על שתי שניות.
- (ב) בחידוש רשותן רכב יתחיל תקפו של הרשיון המודש מהיוםआחוריון לתקופת תקפו הקודמת.
- (ג) بعد רשותן רכב או חידשו תשלום האגרה שנקבעה בתיקנות.

4. שר הת彻ורה רשא, בתיקנות, לקבע הוראות המסידרות מתן רשותן רכב, חידשו העברתו, צורתו, כליה החוקתו ותנאיו, לרבות תנאים בדבר הנבלת השימוש ברכב.

5. על אף האמור בסעיף 2, בעל רכב או מחזיקו, שאיננו פטור מחובת רשותן רכב או מאגרת רשותן, ולא קיבל רשותן רכב לתקופה פלונית, ישלם תשלום חובה לרשות הרישוי בשיעור האגרה שהוא עליו לשלם بعد הרשיון, או חידשו, לאומה תקופה.

6. בעל רכב המבקש רשותן רכב, חייב עם הגשת הבקשה, לרשום את הרכב בלשכת רשות הרישוי שבמחוון מושבו או שבמקום עסקו, זולת אם פטור מהוראות פקודה זו בדבר רישיון ורישום.

7. (א) רשות הרישוי תהיה תייחד לכל רכב הרשות אצלה מספר והוא המציין את מספר הרישום ואת המחוון שבו גרשם.

(ב)תו הרישום יודבק אל הרכב, או אל כל רכב אחר הנגרר על ידיו, או אל זה ואל זה, הכל כפי שנקבע.

8. بعد רישום רכב תשלום האגרה שנקבעה.

9. על אף האמור בסעיף 7 (א) רשות הרישוי, לאחר תשלום האגרה שנקבעה, לייחד ליצרך או לסתור של כל רכב מניועים תוטח כליה שמותר להשתמש בו, בדרך שנקבעה, לכל רכב הנמצא במכחן לאחר יצורו או לאחר ייבואו או במכחן על ידי המתעד לקגוון.

סימן ב': רשותן נהיגה

10. (א) לא ינוגג אדם רכב מניויע אלא אם הוא בעל רשותן נהיגה תקף לרכב מאותו סוג, שניין על פי פקודה זו, ולא ינוגג אדם אלא בהתאם לתנאי הרשיון זולת אם פטור מחובת רשותן נהיגה ובמידה שפטור.

(ב) בעל רכב ומיליה שהשליטה על הרכב בידו לא ירצה לנוהג ברכב למי שאינו רשאי לפי סעיף קטן (א) לנוהג בו, ובכללן שלא היה בעל רכב או מי שהשליטה על הרכב בידו, אחראיי بعد נהיגתו על ידי אדם שאינו רשאי לנוהג בו, אם הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא יוכל לנוהג ברכב.

(ג) לעניין סעיף זה, אין נפקא מינה אם הרוכב רשום בארץ או בחו"ל-ארן.

11. רשות הרישוי רשות ליתן רשותן לפי סימן זה, אם שוכנעה שמקש הרשיון כשיר לנוהג ברכב שעליו הוגשה הבקשה ואינו פסול לפי הוראות פקודה זו ושילם את האגרה שנקבעה.

12. לא יינתן רשותן נהיגה לאדם שלא לו שמונה עשרה שנה, אלא שר הת彻ורה רשאי בתיקנות, להתריר, בתנאים או ללא תנאי, ליתן רשותן נהיגה בסוגים מסוימים של כל רכב מניועים למי שמלאו לו שש עשרה שנה; נתעורר ספק לגבי גיל, רשות הרישור היא המחליטה.

סמכות להסדיר
רישוי רכב

מחזק רכב
בלי רשיון
חייב באגרה

רשום רכב

הורישום

אגרת רישום

חו"סחו"ר

בלי רשיון נהיגה
בלי רשיון נהיגה

כשירות לרשיון
נהיגה

רישון נהיגה
לקסיטין

13. שר התהברות יקבע בתקנות הוראות המסדרות מתן רשות נהייה, חידושו, צורתו, רישיוני נתגננים סמכות להסדר רשותות לכליל ריבב ציבוריים מצד וחקפות תקפו.

סעיף ג': רשות רכב ציבורי

14. רשות הרישוי רשאית ליתן או לחדש בכל מחוון רשותות לכליל רכב ציבוריים או רשותות נהייה בתם באוטו מהוז, וכל עוד לא קבע שר התהברות הוראה אחרת בתקנות לפי סעיף 71, רשאית היא, לאחר התייעצות עם העירייה או עם המועצה המקומית הנוגעת בדבר, להגביל את מספר הרשותות בכל מחוון למספר שהוא מתאים לפי שיקול דעתה.

סעיף ד': רשות הוראה

15. לא יחול אודם ולא יהל בית ספר להיגת רכב מנועי, אלא ברשותו מאט רשות הדירושי ובהתאם לתנאים שנקבעו.

16. לא יעסוק אדם בהוראת נהייה, אלא ברשותו מאט רשות הרישוי ובהתאם לתנאים שנקבעו.

פרק שלישי: פטור

17. (א) פטור מאגרות רישום ומאגרות רשות לפיה הפקודה – פטור על דין

- (1) רכב של המדינה;
- (2) רכב של רשות מקומית, למעט רכב מסווג ששר התהברות, בהתאם, עם שר הפנים, יפרט בתקנות;
- (3) רכב שאינו משמש אלא לצרכי חקלאות, או להובלה חוצרת חקלאית או להובלה דברים הדרושים לעיבוד אדמה;
- (4) רכב שאינו משמש אלא להובלה חווילם;
- (5) רכב של חברה קדישא שבידה רשות תקופה לפי תקנות העדות הדתיות (ארגוני) (חברות קדישא), תשי"ח-1957², ושאינו משמש אלא להובלת מטען;
- (6) רכב שאינו משמש אלא לצרכי כיבוי או חזה;
- (7) רכב של ארגון האומות המאוחדות;
- (8) רכב של נציגות דיפלומטית או קונסולרית של מדינה-חויז או של נציג דיפלומטי או קונסולרי של מדינה-חויז או של פקיד המשעס על ידי נציגות כאמור, שהם אזרחי וחוץ ואינם עוסקים בכל עסוק אג מקצוע אחר, והכל בשאותה מדינה מעניקה פטורים מקבילים.

(ב) הוראות סעיף זה אינן גורעות מפטור לפי כל דין אחר.

18. שר התהברות רשאי, בתקנות, לפטור, בנסיבות שנקבעו, בעל רכב או מזוויקו מחובבת רישום ומחובבת רשותו רכב לפי סעיף 2 או מאגרת רישום או מאגרת רשות, כולם או מকצתן, ולהוראות על החזרת אגרת רשותו שלשמה, כולה או מקצתה.

19. שר התהברות רשאי, בתקנות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לפטור, בתנאים שיקבע –

- (1) סוג אנשיים – מאגרת רשות נהייה, כולה או מקצתה;
- (2) רכב השיין לסוג אנשיים או לרשות פלונית או המשמש בתפקידים מסוימים – מאגרת רישום ומאגרת רשותו רכב, כולם או מקצתן.

² ק"ה 745, תש"ח, עמ' 158.

מתלמוד

אומננים ותלת-
אשון

שיטוט לשופט
שלום

אישום עובד
מדינה

סמכותו של
שופט חסכורה

20. (א) רכב של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל אינו חייב בראישום או ברישון רכב לפי פקודה זו, ואולם חייב הוא לשאת סימן זההו כפי שהורחת רשות הרישוי.
(ב) חיל או שוטר שבידו רשות נהיגה תקף מטעם צבא-הגנה לישראל או מטעם משטרת ישראל, אינו חייב בראישון נהיגה לפי פקודה זו, שעה שהוא נהוג רכב של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל, הכל לפי העניין; שוטר שבידו רשות נהיגה תקף רשות המשטרת הישראלית וכן תעודת בחן תנועה מטעם משטרת ישראל, רואים אותו כאילו היה בעל רשות נהיגה לפי פקודה זו שעה שהוא בוחן כדי רכב מנועי מכל סוג שהוא.

(ג) סעיף 15 לא יהול על בית ספר לנוהga של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל, וסעיף 16 לא יהול על העוסק בהוראת נהיגה בכתב ספר כזה.

21. מי שנוהגרכב מנועי שעה שהוא למד נהיגה בהתאם לכללים שנקבעו בתיקנות ומלוזה מגירה או מדין, או שעה שהוא נבחן בחינת נהיגה ומלווה בוחן שנחמנה על ידי רשות הרישוי אינו זוקק לרשות נהיגה.

22. אופניים וחלת-אופן שכעליהם אינם תושבי שטח עיריה או מועצה מקומית, פטורים מרשות ומרישום.

פרק רביעי : שפיטה וסדרי דין

23. נאשם אדם בעבירות תעבורה יהיה שופט בית משפט שלום מוסמך לדון בה ולהטיל כל עונש שנקבע לה על אף האמור בכל דין אחר.

24. באישום בשל עבירות תעבורה לא יהול סעיף 18 לפקודות שיפוט בתיד-משפט השלום.³

25. (א) מי שנחמנתה שופט תעבורה לעניין פקודה זו מוסמך לדון בעבירות אלה:
(1) עבירות תעבורה;

(2) עבירות לפי הסעיפים 4, 13, 20, 22 לפקודות ביטוח כלי רכב של מנוע
(סיכון צד שלישי), 1947, ולפי סעיף 24 לפקודה האמורה במידה שהוא מתיחס לעבירות שופרטו בפסקה זו;

(3) עבירות על חוק הפיקוח על מצריכים ושירותים, תשי"ח-1957⁴, ועל התקנות והצווים שניתנו על פיו, הנוגעים לתעבורה ולכללי רכב, הכל כמפורט בתוספת השלישייה.

(ב) אין הוראות סעיף זה באות לגרוע מסמכות שופטים שאינם שופטי תעבורה לדון בעבירות תעבורה.

(א) לגבי עבירות תעבורה דין שופט תעבורה כדין שופט בית משפט שלום וייהו לו כל הסמכויות המסורתיות לשופט בית משפט שלום.

26. על מינוי שופטי תעבורה וכוהונתם ניהול חוק השופטים, תשי"ג-1953⁵ (להלן – חוק השופטים), בכפוף להוראות אלה:

מינוי שופטי

תעבורה

³ ע"ר 1947, חות' 1 מס' 1612, עמ' 224.

⁴ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

⁵ ס"ח 132, תשי"ג, עמ' 140.

(1) מי רשום או שוכאי להיות רשום בנקש עורכי הדין בישראל, וועדת המיניות שלפניו חוק השופטים קבעה כי ידיעתו בעניין תעבורת מתאימות לצורך שיפטה בעבירות תעבורת — כשר להתמנות שופט תעבורת;

(2) שופט תעבורת יתמנה לתקופה מוגבלת שלא חפות משלש שנים;

(3) משכורתו של שופט תעבורת והחלמים האמורים ישולמו לו בתקופת כהונתו ייקבע על ידי החלטת הכנסת, והוא רשאי להسمיך לכך את ועדת הכתבים; החלטות לפני פסקה זו יפורסמו ברשותם;

(4) מספר שופטי התעבורת ייקבע על ידי שר המשפטים, בהתאם עם שר התובנה, בהודעה ברשותם;

(5) הוראות סעיפים 17 ו-18 לחוק השופטים לא יחולו על שופט תעבורת.

רואה לעמ' עד ראייה על פיו עד אחד, אף אם אין כל עדות מהותית מסיימת. פקודה זו על פיו עד אחד, אף אם אין כל עדות מהותית מסיימת.

פרק חמישי : מעוצר ובירית קנס

סמכות לעזרה
בלי צו 28. כל שופר רשאי לתפוס, בלי צו עצר, נתן של רכב העוצר לעינוי עבירה לפי סעיפים 62 ו-63 אם אינו מגיד את שמו ומענו או אינו מציג את רשותנו, כשנדרש בכך, או אם אין על הרכב סימן הייחודי שנקבע.

ברירת קנס במקומות
שפיטה 29. (א) יהיה לשופר יסוד להאמין כי אדם פלוני עבר עבירה קנס. יהיה רשאי למסור לו הזמנה למשפט בנוסח הקבוע, או להזמין למשפט בדרך אחרת שיקבע שר המשפטים בתננות; לעניין סעיף זה, "מסירת הזמנה" — לרבות הזמנה בדרך שקבע שר המשפטים כאמור.

(ב) מי שנמסרה לו הזמנה כאמור, רשאי תוך אליו בדוואר, את הקנס בשיעור שנקבע לעבירה המפורשת בהזמנה.

שיעור הקנס
ונוטח ההזמנה 30. שר התובנה יקבע בצו —
(1) את שיעור הקנס לכל עבירה קנס, ולכל עבירה קנס חזרה או גוספה שנעבירה על ידי אותו אדם, ובכלל שיעור הקנס לא יעלה על עשרים לירות לגבי עבירה ראשונה ומהשים לירות לגבי עבירה חוזרת או גוספה;
(2) את גוסח הזמנה לצורך סעיף 29 (א);
(3) את אופן תשלום הקנס.

דיןו של משלם
הकנס 31. שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 29 (ב) — רואים אותו כאילו הוודה באשמה לפני בית המשפט, והרשע בדיון ונשא את ענשו.

דין של מי שאינו
שלם את הקנס 32. לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 29 (ב) רואים את הזמנה למשפט שנמי-שרה לו כאילו הייתה הזמנה שהרצאה ונמסרה על פי חלק כי'ו לתקנות הפרוצידורה בבחוי משפט השלום, 1940.⁷

⁶ תחק' א'ין, כרך א', פרט ג'יד, עמ' 850.

⁷ פ'ר 1940, חות' 2 מס' 878, עמ' 29.

(ב) לא שילם אדם את הकנס כאמור בסעיף 29 (ב), ובית המשפט הרשיעו על העבירה, יטיל עליו בית המשפט קנס לא פחות מסכום הকנס שנקבע לאותה עבירה לפי סעיף 30 ורשיי הוא להטיל צילו הוצאות המשפט בסכום שיקבע, בין שהתייצב לדין ובין שנשפט שלא בפניו.

פקודת העבריינים
הגשיים לא תחול

33. בהליכים על פי הסעיפים 29–32 לא יהולו הוראות פקודת העבריינים הצעירים, 1937.⁸

סמכויות שופר
כ汇报ות באוניברסיטה

34. שר התובורה רשאי לקבוע תקנות, לגבי עבירה פלונית הנוגעת לאופניים ורוכבים, אמצעים אשר שוטר, שעבירה כאמור נערכה לעניין, רשאי לנוקוט בהם בו-במוקם למניעת המשך העבירה.

פרק שני : פסילה לרשות

סמכות בית
המשפט לפטול

35. הורשע אדם על עבירה תעבורת או על עבירה לפי חוק אחר הנוגעת מנהיגות רכב, בית המשפט שחרישעו רשאי, בנוסף כל עונש אחר, לפטול אותו מקבל או מהוויק רשותו נהיגה, לצמיתות או לתקופה מסוימת או עד שיתמלאו התנאים שיקבע בית המשפט.

סמכות לפטולה
על-תגאי

36. (א) רשאי בית המשפט לפטול נאשם פטילה-על-תגאי, אך לא יעשה כן אם כבר הורשע הנואש על אותה עבירה או על אחת העבירות המפורטוות בתוספת הראשונה או השנהה מוקשתיו השניהם שקדמו לעבירה הנדונה.

פסילת מינימום
שני חדשים

(ב) מי שהוטלה עליו פטילה-על-תגאי כאמור, ייפטול אם עבר, תוך תקופה שנקבעה בגין דין ושלא תחת ממנה ולא תעלתה על שלוש שנים מיום גור הדין, אותה עבירה עצילה הורשע, או אחת העבירות המפורטוות בתוספת הראשונה או השניה או עבירה אחרת שיקבע בית המשפט בגין הדין, והורשע בפסק דין טופי על אותה עבירה תוך תקופה האמורה או לאחריה.

37. (א) הורשע אדם על עבירה מן המפורטוות בתוספת השנהה, ובשתי השנים שקדמו להוועה עבירה כבר הורשע על אחת העבירות האמוראות או על אחת העבירות המפורטוות בתוספת הראשונה, דין, בנוסף לכל עונש אחר, פסילה מקבל או מהוויק רשותו נהיגה לתקופה שלא תחת מניינים חדשים.

פסילת מינימום
שלושה חדשים

(ב) לעניין סעיף קטן (א) לא יובאו במנין אלא עבירות שנערכו מיום א' באכ חש"ח (18 ביולי 1958) ואילך, ואולם מי שהורשע על עבירה מן המפורטוות בתוספת השנהה, ותוך השנהה שקדמה לאותה עבירה כבר הורשע פעמיים על אחת העבירות המפורטוות בתוספת הראשונה או השנהה, שנערכה לפני יום א' באכ חש"ח (18 ביולי 1958), והיא עבירה לפי פקודה זו גם לאחר מכן, דין – בנוסף לכל עונש אחר – פסילה מקבל או מהוויק רשותו נהיגה לתקופה שלא תחת מניינים חדשים.

38. הורשע אדם –

(1) על עבירה מן המפורטוות בתוספת הראשונה;

(2) על עבירה מן המפורטוות בתוספת השנהה, שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או ניזוק רכושו;

(3) על עבירת תעבורת או על עבירה אחרת הנוגעת מנהיגות רכב שנרימה לחאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש,

דין – בנוסף לכל עונש אחר – פסילה מקבל או מהוויק רשותו נהיגה לתקופה שלא תחת משלשה חדשים.

⁸ עיר 1937, תומ' 1 מס' 667, פמ' 121.

39. על אף האמור בסעיף 38, אם הורשע אדם על עבירה מן העבירות המפורשות בתוספת הרשונה או השניה שוגרمه לתחזוקה דרכיהם זוכה נחבל אדם חבלה של ממש, ובשתי השנים שקדמו לאו זהה עבירה כבר הורשע כאמור, דינו — בנוסף לכל עונש אחר → פסילה מכך או מהחזקך רשיון נזήמה לתקופה שלא הפחת משנה אותה; אולם רשות בית המשפט. בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להזרות על פסילה לתקופה קצרה יותר.
40. הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 64, דינו — בנוסף לכל עונש אחר — פסילה מקבל או מהחזקך רשיון נזήמה לתקופה שלא משליש שנים; אולם רשות בית המשפט, במקרים מיוחדות מיזוחה שיפרש בפסק הדין, להזרות על פסילה לתקופה קצרה יותר:
41. פסילה כאמור בסעיפים 38–40 יכולה שתהיה פסילה על-תנאי ויחולו עליה הוראות סעיף 36 (ב).
42. פסילה כאמור בסעיפים 35 ו–38 עד 40 וכן בסעיף 44 היא מיום ההרשעה, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; ובכלכד שביחסות תקופת הפסילה, לא יכוואו במניין –
 (1) התקופה שלפני הימצאת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתחום, ובדרך שנקבעה;
 (2) התקופה, תוך תקופת הפסילה, בה נשא בעל הרשיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפלל כאמור.
43. בעדרישון נהוגה או בעל רשיון רכב שהורשע על עונש או על פשע שביצועם נתאפשר או הוקל עקב נהיגתו ברכב או עקב השימוש בו רשיון עלייו, בית המשפט שהרישעו, ושאי — בנוסף על כל עונש אחר — לפסול אותו מהחזקך רשיון כאמור, לצמירות או לתקופה מסוימת.
44. הורשע בעל רשיון נהוגה או בעל רשיון רכב על עבירה לפי פרק י' לפקודת החוק הפלילי,⁹ שביצועה נתאפשר או הוקל על ידי נהיגתו ברכב או על ידי השימוש ברכב שיש עליו לו רשיון, דינו — בנוסף לכל עונש אחר — פסילה מהחזקך רשיון כאמור לתקופה שלא משלוש שנים; אולם רשות בית המשפט, במקרים מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להזרות על פסילה לתקופה קצרה יותר.
45. (א) הוגש הודעת אישום או כתוב אישום נגד בעל רשיון נהוגה או בעל רשיון רכב על עונש או פשע, שביצועם נתאפשר או הוקל על ידי נהיגתו ברכב או על ידי השימוש ברכבו, ושאי בית המשפט המוטמן לדון בעבירה לפטול את בעל הרשיון מהחזקך בו, על פי בקשת היוזץ המשפטי למשילה, או בא כוחו או שוטר, אם היה משוכנע כי המשך הנהיגה על ידי הנאם האמור או המשך השימוש ברכבו יש בהם משום סכנה לטיבר, ואם אין הנאם פסול לפי סעיף 46.
 (ב) פסילה כאמור תקופה ל–30 ימים; אולם בית המשפט המוסך לדון בעבירה רשאי להאריך את הפסילה עד למבחן החלטה לפי סעיף 43.
 (ג) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לעיון חוזר בהתאם להוראות סעיף 49.
46. יהיה היוזץ-המשפטי לממשלה או בא כוחו, או קצין משטרת ברdegaa שאינה פוחתת מדרגת מפקח, משוכנע שיש יסוד משפטי להאשים בעל רשיון נהוגה או בעל רשיון רכב בעבירה שסעיפים 35–42 או 43–44 חולים עליה, והגיש לבית המשפט המוסך לדון באותו עבירה בקשה לפסול את בעל הרשיון מהחזקך בו — רשאי בית המשפט-לפסול אותו מהחזקך רשיון עד למבחן בירור דינו, או עד שתבוטל הפסילה לפי הסעיפים 48–50.

⁹ ערך 1936, חוץ 1 מס' 652, עמ' 263.

פסקילה על ידי
קיין משטרת

47. אירעה תאונת דרכים שבה נחבל אדם או ניזוק רכוש, והיה קיין משטרת בדרגה שאינה חמורה מדרגת מפקח משוכנע שיש יסוד להאשים את בעל רשות הטעינה המעורב באוthonה תאונה בעבירה בקשר לתאונת, ושאי הקיין, בצו בתיימת ידו, לפසול את בעל הרשותן מהחוק בו לתקופה של 30 יום מיום מסירתו הצו לבעל הרשותן, אולם בית המשפט המוסמך לדון בעבירה רשאי להאריך את תוקף הצו עד לגמר בידורו דין, או עד שהבוטל הפסילה לפי הסעיפים 48–50.

48. מי שנפסל בצו של קיין משטרת כאמור בסעיף 47, רשאי לבקש מבית המשפט המוסמך לדון בעבירה לבטל את הפסילה; ובית המשפט, לאחר שמע את הירצץ המשפט למשלה או את בא כוחו או שוטר, רשאי לבטל את הפסילה, בתנאים או לא תנאי, אם שוכנע

שביטול הפסילה לא יפגע בכוחון הציבור.

49. החלטת בית המשפט לפি הסעיפים 46, 47 או 48 ניתנת לעיון חזר בדרך הקבועה לגבי צו שניית בקשה לשחרור בערכותם לפני פקודה השתרור בפרבות, 1944¹⁰, ובclud שבקשה לעיון חזר, אשר על פי הפקודה האמורה יש להגישו לנשיא בית המשפט העליון, תוגש לנשיא בית המשפט המחווי שבמוחו ניתנה החלטה; שופט המעין בבקשתה כאמור רשאי לקיים את ההחלטה הקודמת, לטנותה או לבטל, או לחתם במקומה החלטה אחרת אשר בית המשפט האמור היה מוסמך לתחילה, או להזיר את העניין אל בית המשפט האמור, לממן החלטה אחרת על ידו.

50. (א) עברו שלושה חדשים מיום שנפסל בעל רשותן לפি הסעיפים 46 או 47 ולא הוגש לבית המשפט אישום נגד בעל הרשותן על המעשה או על המחדל שבגללם נפסל – תבוטל הפסילה.

(ב) עברו שש חדשים מיום שנפסל בעל רשותן לפি הסעיפים 46 או 47 ולא ניתן פסק דין לגביו המעשה או המחדל שבגללם נפסל – בטלת הפסילה, אם לא הוראה בית המשפט הוראה אחרת.

51. רשות הרישוי רשאית, בהחלטה מנומכת, לפסול אדם מהחוק בראשון נהיגה, לצמיות, לתקופה מסוימת, או עד למלוי תנאים שייקבעו בהחלטה, אם היא משוכנעת שבבעל הרשותן אינו ראוי, להוגה מחמת כושר נהיגה לקוי.

52. היות רשות הרישוי סבורה, כי בדרך נהיגתו של אדם יש סכנה לבטיחות התנועה, רשאית היא לצות על החלטה ראשוני הנהיגה שלו עד שימור בבחינות ובבדיקות הרפואיות שתקבע, ובclud שתקופת ההתליה לא תעלה על שלושה חודשים.

53. רשות הרישוי רשאית, בהחלטה מנומכת, להציגות תנאים בראשון נהיגה, אם היא סבורה שיש צורך בהם מחמת כושר נהיגה לקוי של בעל הרשותן.

54. רשות הרישוי רשאית, בהוראה בכתב, לחייב בעל רשותן נהיגה לקבל מטעה הדרכה נהיגת.

55. (א) בעל רשותן שהחולט עליו לפি הסעיפים 51–54 רשאי, תוך 10 ימים מיום שהודיע לו על ההחלטה, לעורר לפני בית המשפט המחווי שבאוור מנוריו והא ישב, ובית המשפט רשאי לאשר את ההחלטה, לשונתה או לבטל.

(ב) הגשת עירור לא תעצב את ביצוע ההחלטה, אולם אם לא ניתן פסק דין בערעור תוך 90 ימים מההחלטה ולא הוראה בית המשפט הוראה אחרת, יופסק ביצועה עד שינוי החלטה בערעור.

ביטול פסילה

יעון חזר

בטלת הפסילה

פסילה מטמעי
כושר

הת寥ות ראשוני
מטמעי בטיחות

הת寥ות תנאים
מטמעי כושר

חייב בהדרכה

זכות ערעור
על החלטה לפि
הסעיפים 51–54

- (ג) אין ערעור על צו או על פסק דין של בית משפט מהווים שניתן לפי סעיף זה.
 (ד) שר המשפטים יקבע את סדרי הדיון בערעור על פי סעיף זה.

סמכות הרשות
לפיטול הנגינה
משמעותם
56. הייתה רשות הדירושי מושכנתה, על פי ראות שהובאו לפניה, כי בדרך נהיגתו של בעל רשות נהייה יש משום סכנה לעובי דרכן, או שבעל רשות הנהייה הוא פרוע או מופרע, רשאית היא, בהחלטה מנומכת ולאחר מכן להביא טענותיו לפניה, לפניו מהחזקך ברשות נהייה.

שופט תעבורת
מוסמך לטבל
הפסילה
57. (א) בעל רשות נהייה שנפל מחזיק בו כאמור בסעיף 56, רשאי לבקש משופט תעבורת ביטול הפסילה; שופט תעבורת רשאי לאשר את הפסילה לצמיתות, לתקופה מסוימת או עד למילוי תנאים שיקבע, לשונתה או לבטלה.

- (ב) שר המשפטים יקבע את סדרי הדיון כדיין לפני שופט התעבורת בבקשתו לפי סעיף זה.

פקיעת הפסילה
58. הפסילה לפי סעיף 56 תפרק כחומר 30 יום מיום ההחלטה על הפסילה, אם לא הוגשה לשופט תעבורת בקשה לאישורה לפני חום מועד זה או אם לא בוטלה על ידי השופט לפני כן.

59. לא ניתן החלטת שופט התעבורת תוך 60 יום מיום ההחלטה רשות הדירושי על הפסילה ולא הוראה השופט הוראה אחרת חוסק הפסילה עד שתינחס החלטת השופט.

60. ההחלטה שופט התעבורת לפי סעיף 57 נתונה לערעור לפני בית המשפט המחווי תוך 10 ימים מיום שהודעה לכל רשות נהייה, והוראות סעיף 55 יחולו על הערעור, בשינויים המחוויים לפני העניין.

חויבת לממציא
רישון נהייה
61. (א) הורשע בעל רשות נהייה על עבירה תעבורת או על עבירה לפי דין אחר הגובעת מה:right, או שהוא נפל מחזיק רשות נהייה או שהותנו בו תנאים לפי פקודה זו, חייל הוא למוציא את הרשות לרשות הנקובה בתיקונה שנקבעה בהן; אותה רשות תרשום ברישון את הרשותה, את הפסילה או את התנאים.

(ב) הנהול בדבר הרישום והטיפול ברישון שהומצא יקבעו בתקנות.
 (ג) האמור בסעיף זה יחול גם על בעל רשות רכב שנפל מחזיק בו ועל רשות כוה.

פרק שביעי : עבירות ועונשוין

62. העובר אחת העבירות האלה, דין – מאסר שנתיים או קנס שלושת אלף לירות;

(1) מפир הוראה מההוראות פקודה זו;

(2) נוהג רכב בדרך בקלות ראש, או ברשלנות, או במהירות שיש בה בנזיבות המקירה סכנה לציבור, אף אם היא פוחטה מן המהירות המקסימלית שנקבעה;

(3) הוא שיכור בהיותו נתג של רכב, או בהיותו מונחה על הרכב, בדרך או במקומות ציבורי;

(4) בהיותו נתג של רכב שדרך נהיגתו גרמה לעבירה הוא מסרב להגיד שמו או מענו או מגיד שם או מען כוכבים;

(5) בהיותו בעל של רכב שדרך נהיגתו גרמה לעבירה אינו מוסר ידיעה שבידו למסורת והוא עשויה להביא לוזהרו ולתפיסתו של הנתג;

(6) בהיותו נתג של רכב מנוני או ציבורי אינו מציג את רשיונו כשהוא נדרש לכך על ידי שופט;

(7) בהיותו נהג של רכב אינו עוצר בשעה שבגלל מציאות רכבו בדרך אירעה חאינה לאדם, או לבהמה או לרכב שארם מוגנה עליהם, ואני מגדלה, שנדרש לכך, שלו ומענו שלו ושמו ומענו של בעל הרכב ואתו הרישום או המספר של הרכב;

(8) מפיר הוראת תמרור שבדרך או את הניתן על ידי שוטר במדים;

(9) מזוייף כל סימן המשמש לויויו רכב או כל רשיון שנייה לפני פקודה זו, או שכרכמה הוא משנה אותו או משתמש בהם או משאלם לאחר או מניה לאחר להשתמש בהם.

63. העובר עבירה לפי פסקוות (2), (3), (4) או (7) לסעיף 62 או לפי סעיף 10 – למעט ניגות רכב על ידי אדם שראשו הניגה שלו פקע – או עבירה על חקנה מהתקנות המפורשות בחוספות ובשתי השנים שקדמו לאזהה עבירה כבר והרשע על אחת העבירות המפורשות בסעיף זה, דין – מאסר שלוש שנים אך לא פחות מחודש ימים, או מאסר כאמור וקנס חמשת אלף לירות; אולם רשיאי בית המשפט, אם ראה שהנסיבות העבירה מחייבות זאת, שלא לפסק מאסר מוגדים מטעמים שייפרש בפסק הדין.

64. העובר עבירה לפי סעיף 218 לפקودת החוק הפלילי, 1936 תוך כדי שימוש ברכב, דין – מאסר שלוש שנים ולא פחות משלשה חדשים. או מאסר כאמור וקנס חמשת אלפי לירות; אולם רשיאי בית המשפט, אם ראה שהנסיבות מצדיקות זאת, שלא לפסק מאסר מוגדים כאמור מטעמים שייפרש בפסק הדין.

65. (א) נהוג רכב המתקרב למפגש מסילה ברזל ואני עוצר רכבו לפני המסילה בהתאם הניסיות המפורשות להלן, או שהוא ממשיך בנטיתו לאחר שעצר, כל עוד קיימות הניסיות האמורות, דין – מאסר שלוש שנים ולא פחות מחודש, או מאסר כאמור וקנס חמשת אלפי לירות, ואלה הניסיות:

(1) ניתן אותן אזהרה על התקרכות רכבת – בדgel, בעדשה אדומה מלהבהת או בדרך אחרת;

(2) המוחטם שלפני המסילה חוסם את הדרך או חלק מבנה או גע לקראת חסימת הדרך או פתיחתה;

(3) רכבת מתקרבת נראית, נשמעת או משמעה אותן אזהרה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשיאי בית המשפט, אם ראה שהנסיבות מצדיקות זאת, שלא לפסק מאסר מוגדים כאמור מטעמים שייפרש בפסק הדין.

66. מי שנפסל מקבל או מהחזק רשיון או שהותנו חנאים בראשינו לפי פקודה זו, וכל עוד הפסילה או התנאים בתקפו הוא מגיש בקשה לקבלת רשיון או לחיזשו או מקבל רשיון, ואני מודיע על הפסילה או על התנאים לרשوت הרישוי, דין – מאסר שלוש שנים או קנס חמשת אלפי לירות או שני הענשים כאחד; וכל רשיון שקיבל או שחודש כאמור – בטל.

67. מי שהודיע לו שנפסל מקבל או מהחזק רשיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נהוג ברכב שנויגו אסורה ביל רשיון לפי פקודה זו, או מי שנוגג ב涅יגוד לתנאים שנוספו בראשונו כל עוד הם בתקפו, או מי שהודיע לו כי נפסל מהחזק בראשון רכב וכל עוד הפסילה בתקפה הוא משתמש באותו רכב או מרשה להשתמש בו, דין – מאסר שלוש שנים או קנס חמשת אלפי לירות, או שני הענשים כאחד.

חוין כשייש
ביבירות קודמות

גרימת מוות
גהינה רשלנית

עצירת רכב לטני
מטילת ברול

קבלת רישיון
כהפלמת הפסילה
או התנאים

גהיגת בזמן
הפסילה או
ב涅יגוד לתנאים

העונש לעבירה על התקנות 68. העובר על חקנה שהותקנה לפי פקודה זו, דיינו כאמור בסעיפים 62 ו-63 או עונש קפין מזה שנקבע לה בתקנות.

69. שום זכר האמור בפקודה זו לא יגרע מכל אחריות פלילית או אורחות של נוג או אחריות פלילית של בעל רכב מכוח כל דין ברוחוקף אותה שעה, וב└בד שלא ייענש אדם פעמים על אותה עבירה.

פרק שני: תקנות וחוקי עזר

תקנות כלליות

70. שר התכורה רשאי להתקין תקנות בעניינים אלה:

- (1) הסדר הטעורה וקבעת כלליים לשימוש בדרכים בשכיל כלי רכב, הולי רגלי ואחרים;
- (2) האורות שייחו מותקנים על כלי רכב;
- (3) השימוש בצופרים או במכשיiri אזהרה אחרים בכלי רכב;
- (4) קביעת גדים, צורות וטיבם של תווים זהוי וככלים בדבר חיבורם אל כל הרכב למען יהו ניתנים להחנה על נקלה;
- (5) רישום כלי רכב מנועיים הטריטים שיש לרשות אותם;
- (6) חיבור לקים מונחים במוניות והסדר השימוש והטיפול בהם;
- (7) אופן חזקת הרשות;
- (8) פטור רכב מוגן רשום בחוץ לארכן שהובא לארכן לתקופה מוגבלת, וכן נגנו של רכב כאמור, מהוראות פקודה זו לעניין רישום ורישוי, כולם או מקצתן;
- (9) מתן הודעה על שינוי שאל בבעל רכב מוגן ורישומו. של שינוי זהה;
- (10) תשלום האגרות بعد רישום, רישיון, חיזוש רשיון, היתר, בדיקה, בדינה, או כל פעולה אחרת לפי הפקודה או התקנות וכן דמי פיגור עד אריחלים במועד;
- (11) בחינות ובדיוקות לשם קביעת CORSOR הנגינה של מבקשי רשיונות-נגינה או של מחזיקיהם וסוגי הרשיונות שיינטנו;
- (12) בדיקות ובחינותם של כלי רכב ציבוריים, מספר האגשים שਮותר להציג בהם, החובה להציג לדואזה את מספר הנוסעים שאושר ואת תאריך האמור;
- (13) החובה להציג לדואזה את המפה או התקנית הנוגעת לתאריף האמור;
- (14) בטיחותם ונוחותם של הנוסעים בכל רכב ציבוריים והתנוגותם של נוגיהם;
- (15) הסמכת רשות הרישוי, לאסור או להגביל, בהודעה שתוצג בדרך, נהיגתו של כל רכב או של רכב מסווג מיוחד באותו דרך או בכל חלק ממנו;
- (16) המהירות שבה מותר להציג כלי רכב מנועיים או כל סוג שפטם, אם בכלל ואם בדרך פלוני או באוזור פלוני או במקום פלוני;
- (17) מבנים וmasklom של כלי רכב וה坦אגים לשימוש בהם;

- (18) דרכי הסדר, הגבלה ופיקוח לרישוי כלי רכב מסחריים ולרישוי כלי רכב פרטיים הבנויים להסעת יודר מששה גוועים בוגוסף על התג, וכן לשימושם בכלי רכב מסחריים ופרטיים כאמור;
 - (19) הפיקוח על הוראת נהיגה והורכתה, על מורים מדריכים ובתי ספר לנהיגה ועל הכשרתם, וכן בעניין החזוד והכלים שייחסמו בהם;
 - (20) מתן רשיונות להחזקת בתיה ספר לנהיגה ולהוראת נהיגה, תקופת תקופת, תנאים, והסמכות לבטלם או להטלותם עקב עבירה על התקנות או על תנאי הרשותן, ומתן פטור מהובלה לקבל רישיון להוראת נהיגה;
 - (21) דרכי הנשנת של בקשות, ערכיתן של בדיקות ובוחנות לשם מתן או חידוש רשיונות נהיגה, רשיונות להוראה ולהחזקת בתיה ספר לנהיגה ורשיונות רכב, וסדרי משרדיה הרישוי הכספיים בכך;
 - (22) כל הנוגע לבטיחות התנועה, תכנונה והסדרתה;
 - (23) התנתנת מתן רישיון או חידוש רישיון, על פי פקודה זו או התקנות לפיה,
בחשлом —
- (א) כל קנס שմבקש הרשותן או חידשו נתחייב בו דין בשל עבירה תעכורה או בשל עבירה אחרת הנובעת מניהגת רכב, ואשר לא שולם למטרות שהגיע מועד תשלומו;
- (ב) המסתם, המכש, האגרות, הניתלים וחולומי המשגה האזרחים הללו לגביהם רכב שעליו מבקשים את הרשותן או את חידשו;
- (24) ביצוען של הוראות פקודה זו בדרך כלל.

71. בנוסף על סמכותו הכללית לפי סעיף 70, רשאי שר התחבורה להתקין תקנות בקשר לרכב מנועי ציבורי בעניינים אלה:

- (1) הסדר והגבלת למתן רשיונות רכב, הפיקוח עליהם, מספרם בכלל ובכלל אוזור, קו או סוג של שירות;
- (2) הסדר והגבלת לשימוש הרכב הכספי עליו;
- (3) הסדר והגבלת למתן רשיונות או היתריהם להסעת גוועים או להפעלת שירותה הסעה (בטעיף זה — שיר ת), לרבות תנאי רשיונות היתריהם, ביטולם והפקת תקופת;
- (4) קביעת קווי שירות, איזודות והפרדות וכל הסדר אחר של קווי שירות, עירפי שכר נסיעה ולחות זמנים לפיהם יופעל הרכב, לרבות דרך פרסום ומוקומם, הסדר הוצאת הכספיים והכרטיסיות למיםיהם, הדפסתם ומכירתם, וכן מספר כל הרכב שיופעל, סוגיהם וכל הרכך בכך;
- (5) קביעת החובות המוטלות על הרכב, על האדם המפעיל אותו או השובד בו, על מי שהשליטה עליו בידו, ועל הגנות שירות בו, לרבות פובדיו, סוכניו ושליחו וכי שפועל מכוחו במתן השירות ועל הנוטע או על המבקש לנוטע בו, וכל הסדר הכרוך בכך, ובכלל שכל החובות האלה לא יהולו אלא בקשר למתן השירות או השימוש ברכב;
- (6) חיוב להפעיל רכב או שירות ואיסור להפסיק שירות או מקצתו;

(7) ריתוקו של רכב לכו, לאור או לסוג שירות מסוים, לשם הבטחת ההחכורה הדורשת לציבור ותכנונה הייעיל;

(8) כל עניין אחר הכרוך בסדרי הפעלת שירות ואופן נתינותו והעשו לשפר את ההסתעה ברכב או הכרוך בהפעלה שירות לתקנת הציבור.

72. שר התחכורה רשאי להתקין, בכל הפונה, לפי פקודת זו או לפי התקנות, לרשות הרישוי בבקשת רשותן רכב מנועי או בבקשת חידושו של רשותן כאמור או בבקשת אישור להעבורה, יציג תעודה ביטוח או חותם ערוכה או יביא כל ראייה אחרת שתיקבע להוכחה אחת ממשתי אלה:

(1) כי ביום שהרשויות או חידושו ייכנס לפקפו, או ביום שבו יינתן האישור, החיה בתקפה הפלישה או שטר העורבה הדורשים לשימוש ברכב המנועי על ידי המבקש או על ידי אחרים לפי הוראותו או ברשותו;

(2) כי הרכב המנועי הוא רכב שלא חל עליו סעיף 4 לפקודות ביטוח כלי רכב מנעמי (סיכון צד שלישי), 1947, כל עוד הוא נהוג בידי בעל הרכב או בידי שרתו אגב עבודותו, או כל עוד הרכב נתון באופן אחר לפיקחו של בעליו.

73. תקנות שהוחקנו לפי סעיפים 70–72 כפי שתוקנו בתקנות ההגנה (תיקון פקודת התעבורה) (¹¹ מט' 2, 1942¹¹, והיו חקפות עבר תחילת חקפן של תקנות ההגנה (ביטול), ¹² רואים אותן כאילו הוותקנו לפי הסעיפים האמורים כפי שתוקנו בפקודת ת חוקת ההגנה (הכללה בפקודות מסוימות), 1945.¹²)

74. שר התחכורה רשאי להודיעו בכתבם שהוראות הפקודה או התקנות, כולל או ממצנן, חזלו על סוג מקומות שציינו בהודעה ולא היו חלים עליהם אילולא ההודעה, או שלא חזלו על סוג מקומות שציינו בהודעה ושווים חלים עליהם אילולא ההודעה.

75. שר התחכורה רשאי להתקין תקנות ה她们ות לייחן חוקף לכל אמנה בין-לאומית שמטרתה להקל את התנועה הבין-לאומית של מכוניות והכבדות הוראות לנtinyתם ולאיומת של תעוזות מטע. תעוזות אישור או היתרתם, שיש בהם להועיל לבני אדם היושבים בישראל, כשם ולקחים אותם את מכוניותיהם לחוץ לארץ באופן ומני או לנרגים הנוטעים לחוץ לארץ כדי לנוהג בכלי רכב.

76. שר התחכורה רשאי להתקין תקנות בדבר כינונה ומינואה וביבעת הפקודיה של כל רשות שתואזרה, לדעתו, בקשר לביצועה של הפקודה.

77. (א) מועצה של עירייה או של מועצה מקומית רשאית, בהסכמה הממוננה על המחו זורשות הרישוי, להתקין חוקי עזר בדרכ –
(1) תערימי שכר נסיעה של כלי רכב ציבוריים בתחום העירייה או המועצה המקומית;

11 פ"ר 1942, חס' 2 מס' 1235, עמ' 1508.

12 פ"ר 1945, חס' 2 מס' 1436, מט' 781.

13 פ"ץ 1945, חס' 1 מס' 1436, עמ' 124.

- (2) הסדר כל רכב העומדים בתוך תזרמי הפעירה או המונזה המקנית;
בדרך איסור או בדרך אחרת;
- (3) כשרם של כל רכב הנגררים על ידי בהמות, מטפן, כשן וחותמן של
הבהמות והגוררות. אותם כל רכב וסילוקן של בגדות שלא יצלוץ;
- (4) רישומים של אופניים ותלת-אופן כמעט לגמרי ותלת-אופניים, האופניים
שישולמו بعد הרשיונות, ובכלד שלא יצליח על שלוש לירוח לשנה לפחות(¹)
וחמש לירוח לשנה לפחות-אופן; בעת מתן הרשיון תסעיר הרשות המקנית
בדיקת בטיחותם של האופניים ותלת-אופן.
- (ב) כל חוק עוזר שהותקנו לפי סעיף קטן (א) או סעיף קטן (ב) יריד בכתף
כל תקינה שהתקין שר התעשייה על פי הצעיפם - 72.

פרק תשיעי: שנות

78. שר התעשייה רשאי להזכיר למוסדות של העיריות ושל המועצות המקומיות תל'ק
מן האגרות ששולמו עד רישיון רכב על ידי בני אדם שהז בתקופת גירושין ותושבים בתהום
שיפוטה של הרשות המקנית האמורה; שייעזרו של התקיק ייקבע על ידי השדר בז'ז
ומותר לקבוע בצו שהתקומות המוקצבים כולם או מ_customize, ישמשו לביצוע פקודה זו
לשיפור תנאי התעשייה.

חלוקת של רשות
מקומית באגורה

79. שר התעשייה רשאי לברא לידי הסכם עם משלחת כל ארץ שנכבה בחבר רישומם של
כל רכב ציבוריים ומתחarium הרשותים באוטה ארץ וחובאו לשראל לתקופה מסוימת.
וישאי והוא בהסכם כזו להורות על העלאת האגרות שנקבע לפי פקודה זו או על גזענות
או על פטור או הנחה מכולין או מ_customize.

הסכם עם ממשלה
שכנות

80. פקודה זו תחול על כל רכב וצל בני אדם שבשירות המדינה, هذا כשאין זה רשות
מפורשת אחרת.

תחוללה על
שירות המדינה

תומפת ראשונה

סעיף 38

1. עבירה לפי סעיף 10 (למעט נהיגת רכב על ידי מי שלא חידש את רישיון הפלגה)
וטרם החלפו שש שנים מיום פקיעת הרשיון). או לפי סעיפים 62 (3) או (7).
2. עבירה לפי תקנות 18 (2) ו-308 (ב) לתקנות התעשייה, תשכ"א-1961².

תומפת שנייה

סעיף 38

- .1. עבירה לפי סעיף 243 לפקודת החוק הפלילי, 1936.
- .2. עבירה לפי סעיפים 62 (2) או (4).
- .3. עבירה לפי התקנות 320 (א) ו-324 (א) לתקנות התעשייה, תשכ"א - 1961. אם קבע
בית המשפט כי מצב הבלים או הינה היה בו משום סכנת.
- .4. עבירה לפי תקנות 18 (4) ר" 19 (א) (למעט עבירה לפי התקנות ואmortות שונבנה
שלא בכיביש), 39, 41 (א), 47 (א) רישוה ר" (ב), 56, 58 (1), 59 (3), 59 (5), 62 (1), 62 (2), 94 (3),
(א) 145 (א) (1) ר" (5) (למעט עבירות כאשר שונבנה ברוח עירונית), 158 (2), 436 (א) (1)
ולתקנות התעשייה, תשכ"א-1961.

תוספת שלישית.

סעיף 25

1. עבירה על הוראות הסעיפים הבאים של חוק הפיקוח על מוצרים ו שירותים, תש"ז-1957:
(א) סעיפים 20 עד 29, 32, 35 – במידה שהעירות מתיחסות לזרם המפורטים בתוספת זו.
(ב) סעיף 39 – במידה שהוא מתיחס לעבירה על הוראות הסעיפים שציינו בפסקה (א) החזויים המפורטים בתוספת זו.
2. צו ההגנה (פיקוח על מוצרי תעבורה), תש"כ-1951.¹⁵
3. צו ההגנה (פיקוח על צמיגים), תש"ד-1954.¹⁶
4. צו הפיקוח על מוצרים ו שירותים (שכר מכימי להולכה במוניות), תש"ז-1958.¹⁷
5. צו הפיקוח על מוצרים ו שירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב), תש"ח-1958.¹⁸
6. צו הפיקוח על מוצרים ו שירותים (השכרת רכב פרטי), תש"ט-1959.¹⁹
7. צו הפיקוח על מוצרים ו שירותים (הולכת סיור ברכב פרטי), תש"ך-1960.²⁰

פנחס רוזן
שר המשפטים

ח' באב תשכ"א (21 ביולי 1961)

15 ק"ת 206, תש"ב, נמ' 130; ק"ת 553, תשס"ז, נמ' 25.

16 ק"ת 445, תש"ד, נמ' 721.

17 ק"ת 807, תש"ח, נמ' 1581; ק"ת 896, תש"ט, נמ' 1208.

18 ק"ת 821, תש"ח, נמ' 1845.

19 ק"ת 922, תש"ט, נמ' 1609.

20 ק"ת 1008, חמשך, נמ' 1063.

גנגורות 36 גנגורות
המהיה

הוורפס ע"י המדפיס הממשלתי ירושלים